

ת נ " ד

לעולים חדשים

על פי תכנית הרפורמה ללמידה משמעותית מרכיב 70% מן הרמה הרגילה

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שעתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון	—	(20x2)	—	40 נקודות
פרק שני	—	(20x3)	—	60 נקודות
סה"כ	—			100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך עברי שלם בלי פירושים ובלי תוספות.

מותר להשתמש בתנ"ך מתורגם.

מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

מותר להשתמש במילון לועזי-עברי / עברי-לועזי.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.

(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטיוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון — ראשית (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1-3 (לכל שאלה — 20 נקודות).

1. קרא בראשית, יא', 9-1.

א וַיְהִי כָל-הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים: וַיְהִי בְנִסְעָם
 ג מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בְקָעָה בָּאָרֶץ שְׁנַעַר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 אֶל-רֵעֵהוּ הִבֵּה גִלְבָּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָּה וְתִהְיֶה לָהֶם
 ד הַלֵּבָנָה לְאֹבֶן וְהַחֲמֹר הִיָּה לָהֶם לְחֹמֶר: וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה וְנִבְנֶה-
 לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה-לָּנוּ שֵׁם פֶּן-נָפוּץ עַל-
 ה פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: וַיֵּרֶד ה' לִרְאֹת אֶת-הָעִיר וְאֶת-הַמִּגְדָּל
 ו אֲשֶׁר בָּנוּ בְנֵי הָאָדָם: וַיֹּאמֶר ה' הֵן עַם אֶחָד וְשָׁפָה אֶחָת
 לְכָל־ם וְזֶה הַחֲלֹם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא-יִבְצֹר מֵהֶם כָּל אִשָּׁר
 ז יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת: הִבֵּה נִרְדָּה וְנִבְלָה שֵׁם שְׁפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
 ח אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ: וַיִּפֹּץ ה' אֹתָם מִשָּׁם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ
 ט וַיַּחֲדְלוּ לִבְנֹת הָעִיר: עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי-שָׁם
 בָּלַל ה' שִׁפְתֵי כָל-הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפִּיצָם ה' עַל-פְּנֵי
 כָל-הָאָרֶץ:

א. (1) העיקרון "מידה כנגד מידה" בא לידי ביטוי כמה פעמים בקטע זה. ציין שתי דוגמאות

לשימוש בעיקרון זה, והסבר אותן. (8 נקודות)

(2) מהי מטרת השימוש בעיקרון זה? (4 נקודות)

ב. קרא פסוקים 7-9 בקטע שלפניך.

יש הטוענים שפיזור האנושות ובלילת השפות אינם עונש לאנושות אלא מתנה שניתנה לאנושות.

הסבר מדוע פיזור האנושות ובלילת השפות הם מתנה. (8 נקודות)

ו וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל-יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹד הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֶת-אֲבִיךָ
ז מְדַבֵּר אֶל-עֲשׂוֹ אַחִיךָ לֵאמֹד: הִבִּיֹאָה לִי צִיד וְעִשֵּׂה-לִי
ח מִטְעָמִים וְאָכְלָה וְאִבְרַכְכָּה לִפְנֵי ה' לִפְנֵי מוֹתִי: וְעַתָּה
ט בְּנִי שְׁמַע בְּקוֹלִי לֵאשֶׁר אֲנִי מַצִּוֶּה אֹתְךָ: לֶךְ-נָא אֶל-הַצֹּאֵן
י וּקַח-לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טָבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתָּם מִטְעָמִים
י אֶל-אֲבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: וְהִבַּאת לְאֲבִיךָ וְאָכַל בַּעֲבֹר אֲשֶׁר
יא יִבְרַכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-רְבֵקָה אִמּוֹ הֵן עֲשׂוֹ
יב אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאֲנֹכִי אִישׁ חֶלֶק: אוֹלִי וּמִשְׁנֵי אָבִי וְהִיִּיתִי
יג בְּעֵינָיו כַּמֶּתַעַתֵּעַ וְהִבַּאתִי עָלַי קָלְלָה וְלֹא בִרְכָה: וְתֹאמַר
יד לוֹ אִמּוֹ עָלַי קָלַלְתָּךְ בְּנִי אֲךָ שְׁמַע בְּקוֹלִי וְלֶךְ קַח-לִי: וַיֵּלֶךְ
טו וַיִּקַּח וַיָּבֵא לֵאמֹד וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו:
טז וַתִּקַּח רְבֵקָה אֶת-בְּגָדֵי עֲשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֹל הַחֲמֹדֹת אֲשֶׁר אֶתָּה
טז בְּבֵית וַתִּלְבֹּשׂ אֶת-יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן: וְאֵת עֹרֹת גְּדֵי הָעִזִּים
יז הִלְבִּישָׁה עַל-יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת צוּאָרָיו: וַתֵּתֶן אֶת-הַמִּטְעָמִים
יח וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה: וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו
יט וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אֶתָּה בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו
כ אֲנֹכִי עֲשׂוֹ כְּכֹדֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוּם-נָא שְׁבֵה
כ ואֲכַלְהָ מִצִּידִי בַּעֲבוּר תְּבַרְכֵנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל-בָּנָו
כא מֶה-זֶּה מִהֲרַת לְמַצֹּא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה ה' אֱלֹהֶיךָ
כא לִפְנֵי: וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל-יַעֲקֹב גִּשָּׂה-נָּא וְאִמְשֶׁךְ בְּנִי הָאֵתָה
כב זֶה בְּנִי עֲשׂוֹ אִם-לֹא: וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל-יַצְחָק אָבִיו וַיִּמְשְׁהוּ
כג וַיֹּאמֶר הַקָּל קוֹל יַעֲקֹב וְהִידִים יָדָיו עֲשׂוֹ: וְלֹא הִפִּירוּ כִּי-הָיוּ
כד יָדָיו בְּיָדָיו עֲשׂוֹ אַחִיו שְׂעִרָת וַיְבַרְכֵהוּ: וַיֹּאמֶר אֶתָּה זֶה בְּנִי
כה עֲשׂוֹ וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר הַגִּשָּׂה לִי וְאֲכַלְהָ מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן
כו תְּבַרְכֶךָ נַפְשִׁי וַיִּגַּשׁ לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׁת: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כז יַצְחָק אָבִיו גִּשָּׂה-נָּא וְשָׁקָה לִי בְנִי: וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקְלוּ וַיֵּרֶח אֶת-רֵיחַ
כז בְּגָדָיו וַיְבַרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵיחַ בְּנִי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בֵּרַכְוּ
ה':

א. קרא פסוקים 8-19 בקטע שלפניך.

(1) ציין פרט אחד מפסוקים אלה המציג את יעקב באור שלילי, והסבר אותו. בסס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)

(2) על פי המתואר בפסוקים אלה, המעשים של יעקב חמורים. עם זה אפשר ללמד עליו זכות. הסבר קביעה זו.

(5 נקודות)

ב. קרא פסוקים 18-27 בקטע שלפניך.

על פי פסוקים אלה, אפשר להבין כי יצחק חשד שמרמים אותו.

הבא שתי ראיות לחשד זה של יצחק, וכתוב כיצד הצליח יעקב להסיר את החשד בכל פעם. (12 נקודות)

/המשך בעמוד 5/

3. קרא שמות, א', 6-17.

וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל-אָחָיו וְכָל הַדּוֹר
 ז' הָהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּדְּבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד
 וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ אֹתָם:
 ח' וַיָּקָם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדָע אֶת-יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר
 י' אֶל-עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הֵבָה נִתְחַכְמָה
 לוֹ פֶּן-יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם-הוּא עַל-
 י"א שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַס-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים
 לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה אֶת-פְּתֹם
 י"ב וְאֶת-רַעַמְסֵס: וַכֹּאשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
 י"ג מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ:
 י"ד וַיִּמְרְדּוּ אֶת-חִייתָם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָּנִים וּבְכָל-
 עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל-עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ:
 ט"ו וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵּדֶת הָעִבְרִית אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָת שִׁפּוֹרָה
 ט"ז וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פּוֹעָה: וַיֹּאמֶר בִּילְדָּכֶן אֶת-הָעִבְרִיּוֹת וְרֵאִיתֶן עַל-
 י"ח הָאֲבָנִים אֲסִיֵּן הוּא וְהַמֶּתֶן אֹתוֹ וְאֲסִיֵּת הוּא וְחִיָּה: וַתִּירָאֵן
 הַמִּילֵּדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵיהֶן מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת-הַיִּלְדִּים:

- א. (1) בפסוקים 9-10 מלך מצרים מביע חשש. הסבר מהו חשש זה. (6 נקודות)
 (2) "הבה נתחכמה לו" (פסוק 10).

על פי הקטע שלפניך, ציין שני ציוויים של מלך מצרים שאפשר לראות בהם

"התחכמות" כלפי בני ישראל, והסבר אותם. (8 נקודות)

- ב. בפסוק 10 נאמר "פן ירבה", ובפסוק 12 נאמר "כן ירבה וכן יפרץ".
 הסבר כיצד באמצעות החזרה על המילה "ירבה" המחבר מבטא את לעגו למלך מצרים.
 (6 נקודות)

פרק שני — עם וארצו (60 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 4-7 (לכל שאלה — 20 נקודות).

4. קרא שמואל א, א', 10-20.

והיא

מֵרַת נֶפֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל עַל-הָ וּבִכָּה תְּבַכֶּה: וְתִלְדַּר נָדָר וְתֹאמַר
הָ עֲבָאוֹת אֲסִדָּאָה תִּרְאֶה וּפְעַנִי אֲמַתְךָ וּזְכַרְתָּנִי וְלֹא-
תִשְׁכַּח אֶת-אֲמַתְךָ וְנִתְּתָה לְאֲמַתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּתִיו
לְהָ כָּל-יְמֵי חַיֶּיהָ וּמִזֹּדָה לֹא-יֵעֲלֶה עַל-רֹאשָׁהּ: וְהָיָה כִּי
הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הָ וְעָלִי שֹׁמֵר אֶת-פִּיהָ: וְחֲנָה הִיא
מְדַבֶּרֶת עַל-לִבָּהּ דַּק שִׁפְתֶיהָ נִעֲוֹת וּקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע וּיִחְשָׁבָה
עָלֶי לְשֹׁכְדָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי עַד-מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי
אֶת-יַיִנְךָ מֵעֲלִיךָ: וְתֵעַן חֲנָה וְתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קִשְׁתִּי
רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּין וּשְׁכָר לֹא שְׁתִּיתִי וְאִשְׁפֹךְ אֶת-נַפְשִׁי לִפְנֵי הָ:
אֲלֹתֶיךָ אֶת-אֲמַתְךָ לִפְנֵי בֶת-בְּלִיעַל כִּי-מֵרֵב שִׁיחִי וּכְעָסִי
דִּבַּרְתִּי עַד-הֵנָּה: וַיַּעַן עָלִי וַיֹּאמֶר לָכִי לְשָׁלוֹם וְאֵלֶּהי יִשְׂרָאֵל
יִתֵּן אֶת-שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעַמּוֹ: וְתֹאמַר תִּמְצָא שְׁפַחְתְּךָ
חֵן בְּעֵינֶיךָ וְתִלְךְ הָאִשָּׁה לְדֹרְכָהּ וְתֹאכַל וּפְנִיָּה לֹא-הָיְוָהּ
עוֹד: וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקָר וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵי הָ וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְאוּ אֶל-
בֵּיתָם הִרְמִיתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת-חֲנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ הָ:
וַהֲיָה לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וְתִהְיֶה חֲנָה וְתִלְדַּר בֵּן וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
שְׁמוּאֵל כִּי מֵהָ שְׁאַלְתִּיו:

א. (1) הסבר מהי המטרה של הנדר שנדרה חנה לה'. בסס את דבריך על הכתוב. (6 נקודות)

(2) קרא גם שמואל א, ב', 21. על פי פסוק זה, מטרת הנדר הושגה. הסבר קביעה זו,

ובסס אותה על הכתוב. (6 נקודות)

ב. יש הטוענים שעלי הכוהן לא נהג ברגישות כלפי חנה. על איזה פרט בכתוב אפשר לבסס

טענה זו? הסבר. (8 נקודות)

וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמְתָּה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זִקְנָת וּבְנֶיךָ לֹא
הָלָכּוּ בְּדַרְכֶּיךָ עִתָּה שִׁימָה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם:
וַיֹּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנֶה-לָנוּ מֶלֶךְ
לְשִׁפְטָנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל-ה':
ה' אֶל-שְׁמוּאֵל שָׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ אֵלָיֶךָ
כִּי לֹא אֶתְּךָ מֵאִסּוּ כִּי-אֶתִי מֵאִסּוּ מִמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם: כְּכָל-
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלֵיתִי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם
הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הִמָּה עֹשִׂים גַּם-לָךְ:
וְעַתָּה שָׁמַע בְּקוֹלָם אֵךְ כִּי-הָעַד תַּעֲיֹד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם
מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֵת כָּל-דְּבָרֵי ה' אֶל-הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאִתּוֹ
מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ
עֲלֵיכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשֵׁם לוֹ בְּמַרְכָּבָתוֹ וּבַפָּרָשִׁי וְרָצוּ לִפְנֵי
מַרְכָּבָתוֹ: וְלָשׁוֹם לוֹ שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ
וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל-יִמְלַחֲמָתוֹ וְכָלִי רִכְבּוֹ: וְאֶת-
בָּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאִפּוֹת: וְאֶת-שְׂדוֹתֵיכֶם
וְאֶת-כְּרָמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו: וְזֵרְעֵיכֶם
וְכֹרְמֵיכֶם יַעֲשֹׂד וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו: וְאֶת-עַבְדֵיכֶם וְאֶת-
שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת-בַּחֲוָרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת-חֲמוּרֵיכֶם יִקַּח
וַעֲשֶׂה לְמִלָּאכָתּוֹ: צֹאנֶכֶם יַעֲשֹׂד וְאַתָּם תִּהְיוּ-לוֹ לַעֲבָדִים:
וְזַעֲקָתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלְכְּכֶם אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא-
יַעֲנֶה ה' אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לְשָׁמַע בְּקוֹל

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

כ שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם-מֶלֶךְ יִהְיֶה עֲלֵינוּ: וַהֲיִינוּ גַם-
אֲנַחְנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם וּשְׁפָטָנוּ מִלְּפָנָיו וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וּנְלַחֵם אֹת-
כא מֶלֶכְמֹתֵינוּ: וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנוֹ
כב ה' וַיֹּאמֶר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל שִׁמְעַ בְּקוֹלִי וְהַמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-אֲנָשִׁי יִשְׂרָאֵל לֵכוּ
אִישׁ לְעִירוֹ:

א. (1) קרא פסוקים 4-6 ופסוקים 19-20 בקטע שלפניך.

על פי פסוקים אלה, מה העם מבקש משמואל? ציין שתי סיבות לבקשה זו.
(6 נקודות)

(2) קרא פסוקים 11-17 בקטע שלפניך.

בפסוקים אלה יש שני סוגי חזרות – חזרה על פעלים וחזרה על סיומות שהן כינויי
שייכות. הדגם את אחד מסוגי החזרות, והסבר את מטרת החזרה. בסס את דבריך על
הכתוב. (6 נקודות)

ב. קרא גם מלכים א, כ"א, 1-10, 15-16.

האם התנהגות המלך, המתוארת בפסוקים אלה ממלכים א, כ"א תואמת את התנהגות
המלך על פי "משפט המלך" בפסוקים 11-14 בקטע משמואל א, ח' שלפניך? נמק.
(8 נקודות)

/המשך בעמוד 9/

6. קרא מלכים א, כ"א, 8-20.

ח וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בְּשֵׁם אֲחָאָב וַתַּחֲתֶם בַּחֲתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסִּפְרִים
אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־הַחֲדָדִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת:
ט וַתִּכְתֹּב בַּסִּפְרִים לֵאמֹר קְרָאוּ צֹם וְהָשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ
י הָעָם: וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנֵים אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל נֶגְדוֹ וַיַּעֲדֵהוּ לֵאמֹר
יא בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיָּאֵהוּ וּסְקֻלְהוּ וּיָמָת: וַיַּעֲשׂוּ אֲנָשִׁי
יב עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֲדָדִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כֹּאֲשֶׁר שְׁלַחַה
אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כֹּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסִּפְרִים אֲשֶׁר שְׁלַחַה אֵלֵיהֶם:
יג קְרָאוּ צֹם וְהָשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
יד בְּנֵי־בְלִיעֵל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדוֹ וַיַּעֲדֵהוּ אֲנָשִׁי הַבְּלִיעֵל אֶת־נָבוֹת נֶגְדֵי
הָעָם לֵאמֹר בֶּרֶךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיֵּצֵאֵהוּ מִחוּץ לְעִיר
טו וַיִּסְקֻלְהוּ בִּאֲבָנִים וּיָמָת: וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזָבֵל לֵאמֹר סֻקֵּל נָבוֹת
וּיָמָת: וַיְהִי כִשְׁמַע אִיזָבֵל כִּי־סֻקֵּל נָבוֹת וּיָמָת וַתֹּאמֶר אִיזָבֵל
טז אֶל־אֲחָאָב קוּם רֹשׁ אֶת־כֶּרֶם וּנְבוֹת הַיִּזְדַּעְאֲלִי אֲשֶׁר מֵאֵן
טז לַתֵּת־לְךָ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נָבוֹת חַי כִּי־יָמָת: וַיְהִי כִשְׁמַע אֲחָאָב
יז כִּי מָת נָבוֹת וַיָּקָם אֲחָאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נְבוֹת הַיִּזְדַּעְאֲלִי
יז לְרִשְׁתּוֹ: וַיְהִי דְבַר־הַ' אֶל־אֱלֹהֵי הַתִּשְׁבִּי
יח לֵאמֹר: קוּם יָד לִקְרַאת אֲחָאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בִּשְׁמִרוֹן
יט הִנֵּה בְכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר־יָרַד שֵׁם לְרִשְׁתּוֹ: וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר
כֹּה אָמַר ה' הֲרִצְחָת וְגַם־יִרְשָׁת וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה
כ אָמַר ה' בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּם נָבוֹת יִלְקוּ
הַכְּלָבִים אֶת־דַּמְךָ גַּם־אֶתָּה: וַיֹּאמֶר אֲחָאָב אֶל־אֱלֹהֵי
הַמִּצְעָאֲתָנִי אֵיכִי וַיֹּאמֶר מִצְעָאֲתִי יַעַן הַתְּמַכְרֵךְ לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי ה':

א. (1) תיאור המעשים של הזקנים והחורים היושבים בעירו של נבوت (פסוקים 11-13)

חוזר על תוכן המכתב ששלחה להם איזבל (פסוקים 9-10). מה יכולה להיות הסיבה לחזרה זו? (7 נקודות)

(2) האם לדעתך הזקנים והחורים היו חייבים לציית להוראות של איזבל? נמק. (5 נקודות)

ב. "הרצחת וגם ירשת" (פסוק 19). מדוע אחאב אשם בפשעים אלה? (8 נקודות)

ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת
 צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר
 אלי חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בבית ה' לעיני
 הפהנים וכל העם לאמר: כה אמר ה' עבאות אלהי
 ישראל לאמר שברתי את-על מלך בבל בשנתים
 ימים אני משיב אל-המקום הזה את-פל-פלי בית ה'
 אשר לקח נבכדנאצר מלך-בבל מן-המקום הזה ויביאם
 בבל: ואת-יכניה בן-יהויקים מלך-יהודה ואת-פל-גלות
 יהודה הבאים בבלה אני משיב אל-המקום הזה נאס-ה'
 כי אשבר את-על מלך בבל: ויאמר ירמיה הנביא אל-
 חנניה הנביא לעיני הפהנים ולעיני כל-העם העמדים בבית
 ה': ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה ה' יקם ה'
 את-דבריך אשר נפאת להשיב פלי בית-ה' וכל-הגולה
 מבבל אל-המקום הזה: אך שמע-נא הדבר הזה אשר אנכי
 דבר באזניך ובאזני כל-העם: הנביאים אשר היו לפני ו לפניך
 מן-העולם וינבאו אל-ארצות רבות ועל-ממלכות גדולות
 למלחמה ולרעה ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום בבא
 דבר הנביא יודע הנביא אשר-שלחו ה' באמת: ויקח
 חנניה הנביא את-המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
 וישברהו: ויאמר חנניה לעיני כל-העם לאמר כה אמר
 ה' ככה אשבר את-על נבכדנאצר מלך-בבל בעוד
 שנתים ימים מעל צואר כל-הגוים וילך ירמיה הנביא
 לדרך: ויהי דבר-ה' אל-ירמיה אחרי
 שבור חנניה הנביא את-המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
 לאמר: הלוך ואמרת אל-חנניה לאמר כה אמר ה' מוטת
 עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל: כי כה-אמר ה'
 עבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על-צואר כל-
 הגוים האלה לעבד את-נבכדנאצר מלך-בבל ועבדהו

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

וְגַם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל־
חֲנַנְיָה הַנְּבִיא שְׁמַע־נָא חֲנַנְיָה לֹא־שָׁלַחךָ ה' וְאַתָּה
הַבְּטַחְתָּ אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שָׁקֶר: לָכֵן כֹּה אָמַר ה' הֲנִנִי
מִשְׁלַחְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה הַשָּׁנָה אֶתָּה מֵת כִּי־סָרָה
דְּבַרְתָּ אֶל־ה': וַיָּמָת חֲנַנְיָה הַנְּבִיא בַּשָּׁנָה הַהִיא בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי:

- א. (1) בפסוקים 1-4 חנניה מבא לעם ומבטיח להם הבטחות. ציין שתי הבטחות שחנניה מבטיח בנבואתו. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
- (2) מהו המעשה הסמלי של חנניה המתואר בפסוקים 10-11, ומהו המסר שחנניה רצה למסור לירמיה ולעם באמצעות מעשה זה? (6 נקודות)
- ב. (1) קרא פסוק 6 ופסוק 11. בפסוקים אלה מתוארות שתי תגובות של ירמיה על דברי חנניה ועל מעשיו.
- מה הן התגובות, ומה תגובות אלה מלמדות על הקושי של ירמיה בעקבות הנבואה והמעשים של חנניה?
- (6 נקודות)
- (2) בדברי ה' לירמיה בפסוקים 12-16 יש פתרונות לקשיים של ירמיה. הסבר פתרון אחד. (4 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך